

[Boligministeren]

Forslaget om kvotefastsættelser for 1989 skal i øvrigt sammenholdes med, at der den 5. oktober 1988 er fremsat forslag om bl.a. fremme af det private udlejningsbyggeri. Vedtages forslaget, skønnes der at ville blive opført op imod 2.000 private udlejningsboliger om året.

Endelig har den nye ældreboliglov medført, at der virkelig er kommet gang i byggeriet af ældreboliger. Mens det årlige byggeri tidligere lå på 1.500 boliger, forventes der i 1988 påbegyndt 3.000 ældreboliger, og en yderligere stigning påregnes i 1989.

Derudover indeholder lovforslaget forslag om ændret finansiering af det private andelsboligbyggeri, således at der over en 5-årig periode sker en gradvis forhøjelse af andelsboligforeningers egen betaling af udgifterne til forrentning af indeksslån. Forslaget er begrundet i, at der efter gennemførelsen af skattereformen og »kartoffelkuren« er sket en væsentlig forhøjelse af nettoboligudgifterne i ejerboligsektoren og dermed en forskydning af ligevægten på boligmarkedet, idet nettohuslejen for andelsboliger stort set ikke har været påvirket af de nævnte (eller tilsvarende) indgreb. Forslaget sigter således mod en gradvis opretning af den boligudgiftsmæssige balance mellem de to boligformer via en trinvis reduktion af den statslige støtte til andelsboligerne.

Som konsekvens af, at det alene er den tilsynsførende kommunalbestyrelse, der tager stilling til, om betingelserne for at yde støtte til finansiering af byggeskader i almennyttigt byggeri er opfyldt, foreslås ændret finansiering af byggeskaderne, således at den samlede låneandel deles ligeligt mellem stat og kommune med 5 pct. til hver part. Dette svarer til en forøgelse af den kommunale andel med 2 procentpoints. Endvidere foreslås, at kommunerne betaler 10 pct. af rentebidraget på indeksslånet. De kommunale merudgifter ved forslaget vil blive kompenseret over bloktilskuddene.

Endelig foreslås en decentralisering af kompetencen til godkendelse af nye, almennyttige boligselskaber fra Boligstyrelsen til kommunalbestyrelserne.

Idet jeg herudover henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ophævelse af lov om et hovedstadsråd.

(Lovforslag nr. L 105).

I overensstemmelse med regeringens intentioner om at afbureaukratisere den offentlige forvaltning og forenkle strukturen foreslås det, at Hovedstadsrådet nedlægges. Forslaget er også i overensstemmelse med kommunernes ønske.

Nedlæggelsen af Hovedstadsrådet vil betyde en decentralisering af opgavevaretagelsen, således at amtskommunerne i hovedstadsområdet får samme beføjelser som i det øvrige land.

Samtidig følges hermed det grundlæggende og sunde princip, at kompetence og ansvar bør være forbundet. Hovedstadsrådet er valgt ved indirekte valg og har ikke skatteudskrivningsret. Hovedstadsrådets regninger sendes derfor til de 3 amtsråd og Københavns Borgerrepræsentation og Frederiksberg Kommunalbestyrelse, som herefter må indfri fordringerne og samtidig stå til ansvar over for vælgerne.

Hovedstadsrådet har altid været en omstridt institution. Rådet kom til verden som et kompromis efter mange og lange overvejelser og diskussioner om, hvordan en hovedstadsordning skulle være.

Siden har der været flere betænkninger om Hovedstadsrådet og dets virksomhed, en folketingsredegørelse og flere lovrevisioner. Senest er der iværksat frikommuneforsøg med overførsel af kompetence fra rådet til amtskommunerne. Næppe noget andet organ har været så omdiskuteret i sin korte levetid.

Hovedstadsrådet har aldrig fået en fast placering i borgernes bevidsthed, hvor det opfattes som stort og tungtvirkende. Det, borgerne kender mest til, er trafikelskabet HT, og også det lider under en bureaukratisk og tung ledelsesform.

Regeringen lægger vægt på, at der sker en forenkling af det offentlige virksomhed. Tidligere begrundelser for rådets oprettelse og bevarelse kan ikke gøre krav på evig gyldighed. Der må til stadighed ske en opgavevurdering og ressourceilpasning, således at opgaverne løses tættest muligt på borgerne og mest effektivt og økonomisk.

Det er på denne baggrund, at regeringen finder det rigtigt at nedlægge Hovedstadsrådet og også har svært ved at forsvare, at der fortsat er denne top på den kommunale pyramide inden